

Hovioikeudenneuvos Paavo Hiltunen on tunnettu ja arvostettu sananjulistaja, sielunhoitaja ja kirjailija yli kirkkokuntarajojen. Tähän mennessä on hänen kynästään lähtenyt jo n.30 teosta. Kaikille näille on yhteistä syvällinen asiaan paneutuminen ja vankka raamatullisuus. Viimeisen vuoden ajan Hiltunen on syventynyt Mariaa koskevaan aineistoon, ja jo mahdollisesti kevään kuluessa meillä on tilaisuus saada käsiimme tähän aiheeseen liittyvä mielenkiintoinen kirja, Maria petturikuningatar. Mitä Paavo Hiltunen ajattelee ekumeniasta?

Lutherille Rooman kirkko oli antikristillinen yhteisö. Onko perusteltua tänään käyttää samaa nimitystä?

Tämä käsitys vain vahvistuu, mitä enemmän asiaa tutkitaan, nimenomaan Marian kannalta. Minä uskon, että Maria tulee olemaan yhä enemmän vaikuttavin tekijä ei vain roomalaiskatolisessa kirkossa, vaan myöskin vähitellen muissa kirkkoissa ja uskonnoissa kuten esim. islamissa. Maria-kultti tulee leviämään yhä enemmän ja se on ilmeisesti Ilm.13 luvussa sanottu "pedon kuva". Näin viehättävän naisen kuva, joka sitäpaitsi siis esiintyy Raamatun Mariana eli Jeesuksen äitinä, ei voi olla vaikuttamatta ihmisten mieliin. Ja kysymyksessä onkin silloin Raamatussa [2 Tess.2:9](#) mainittu "väkevä eksytys". Tämän väkevämpää eksytystä en tiedäkään.

Luther loi mielikuvansa paavin kirkosta 1500-luvulla. Onko Rooma siitä muuttunut?

Rooma ei ole muuttunut tippaakaan. Sen paavit nimittäin sanovat, että me emme koskaan muuta mitään, emme lisää mitään, emme poista mitään. Meidänkin kirkkomme johtajien sanonnat, että Rooma olisi muuttunut "turvalliseksi isosiskoksi" eivät lainkaan pidä paikkaansa. Se käy nyt eräänlaista "hymykampanjaa", mutta tarkoituksena on saavuttaa koko maailma, voittaa se roomalaiskatolisen kirkon helmaan Marian avulla. Sitten sanoisin Euroopan Unionista, että sen tunnusmerkkinä on kaksitoista tähteä, vaikka siinä nyt on viisitoista jäsenvaltiota. Luku pysyy kahtentoista, koska nämä tähdet on otettu [Ilm.12:1](#):stä, jossa on roomalaiskatolisen kirkon tunnuskuva: vaimo vaatetettu auringolla ja kuu hänen jalkojensa alla. Tämä on jokaisen katolilaisen mielestä "Maria, taivaan kuningatar" Näin siis Eurooppa yhdentyy neitsyt Marian tähtien alla.

Vanhassa laulussa sanotaan "Saavutaan jälleen Roomaan. On siellä hurmaavaa." Suomea on nimitetty maailman luterilaisimmaksi maaksi. Mikä Roomassa tätä maailman luterilaisinta maata, sen piispoja, pappeja ja kristikansaa hurmaa?

Vaikea sanoa, mutta ehkä parempi on sanoa, ettei luterilainen kirkko ole enää luterilainen, vaan se on miltei kokonaan luopunut tunnustuksellisuudesta, ei ainoastaan meidän luterilainen kirkkomme, vaan koko Luterilainen Maailmanliitto ja Kirkkojen Maailmanneuvosto. Ollaan yhä enemmän vaivuttu eräänlaiseen kaiken suhteellisuuteen, jolloin ei enää merkitse mitään mikä on jonkun kirkon tunnustus, vaan yhteisenä päämääränä on kaikkien kirkkojen ja uskontojen ykseys, maailmankirkko. Se "hurmaa"! Ekumeniaa pidetään suurena herätysliikkeenä.

Parillaan valmistellaan yhteisen vanhurskauttamisoppiasiakirjan allekirjoittamista Rooman kanssa. Merkitseekö tämä jonkinlaista läpimurtoa Rooma-ekumeniassa?

Meidän kannalta minusta siinä on pahinta, että se merkitsee luopumista tunnustuksellisuudesta ja Lutherista. Se on yksi askel tiellä kohti Roomaa. Siinä on sitten muita askelia. Tullaan neuvottelemaan esimerkiksi ehtoollisesta, papinvirasta ja Maria-kultista. Ehkei yhdentymisen ole aivan näiden vuosien asia, mutta Roomassa vietetään jo suuren adventin juhlaa vuonna 2000 ja siihen toivotaan kaikkien protestanttisten kirkkojenkin tulevan mukaan "juhlimaan paavia".

Vanha sanonta kuuluu: kaikki tiet vievät Roomaan. Kuinka suuri on tänään paavin kannattajien joukko? Kuuluvatko siihen tosiaan kaikki kristilliset yhteisöt?

Minusta on ollut kaikkein vaikeinta todeta, että jopa helluntailaiset käyvät tänään neuvotteluja Rooman kanssa. Kaikkein viimeisimmäksi olisin uskonut, että he siihen lähtevät, mutta näin on vaan käynyt. Tämä kosiskelu vaikuttaa kaikkiin kirkkoihin ja ilmeisesti kukaan ei sitten halua jäädä yksin tämän suuren liikehännän ulkopuolelle.

Mitä katolisuuden merkkejä on jo nähtävissä meidän luterilaisessa kirkossamme?

Puhutaan eräänlaisesta "uusrenessanssista" nimenomaan naisteologioiden taholta. Marian palvonta on lisääntynyt jo pienissä piireissä. Se näkyy sitten liturgiassa ja rukouspiireissä. Ja kaikkialla ilmapiiri on muuttunut Marialle yhä suopeammaksi.

Joskus sanotaan, että jos Luther eläisi ajassamme, niin hän lähtisi ekumeeniseen hankkeeseen mukaan. Mitä ajattelet, tulisiko Lutherilta vetoapua ekumeenisiin neuvotteluihin Rooman kanssa?

Kyllä hän on kääntynyt haudassaan, jos on kuullut ekumeniasta Roomaan päin. Hän oikeastaan ennusti etukäteen, että näin tulee tapahtumaan. On se järkyttävää, kun ajattelee, että 500-vuoden perästä hylätään koko Lutherin työ. Uskonpuhdistusta ollaan nyt myymässä vain sen takia että päästään yhteen suureen kirkkoon ja voidaan näin muka kristillistä sanomaa levittää voimakkaammin koko maailmassa. Mutta sen jälkeen se ei enää ole "kristillinen" sanoma. Se on Rooman kirkon harhaoppi, joka on erittäin vaikuttava.

Ovatko käytävät neuvottelut avoimia ja rehellisiä, vai sisältyykö niihin salamyhkäisyyttä?

Tässä on tapahtunut ihan sama, mitä EU:n mennessä, että kentälle ja tavallisille ihmisille ei kerrota kaikkea, ei kerrota ennenkaikkea sitä, miksi meidän pitäisi yhtyä roomalaiskatoliseen kirkkoon ja mitä me siitä hyötyisimme ja menettäisimme. Näyttää, että tässä on jonkinlainen "tabu", johon ei saa koskea. Eräät papit ovat lähettäneet Kotimaahan kysymyksiä arkkipiispalle, mutta hän ei vastaa. Vaietaan ja tuntuu siltä, että niinkuin EU:n asiassa niin tässäkin, päätös on jo tehty Genevessä tai Roomassa. Meidän kaikki aikaisemmat piispat ovat käyneet hakemassa siunausta paavilta Vatikaanissa. Ja, sanon senkin, kun paavi oli täällä 1989 vierailulla ja piti Helsingin jäähallissa ehtoollispuheesta, eukaristiaa kuten he sanovat, niin hän itse kertoo kirjeessään, että sen lopussa suomalaiset piispat tulivat pyytämään hänen siunaustaan - ja hän siunasi heidät. Eivätkö nämä suomalaiset piispat ja teologit edes tajua miten hirvittävä harhaoppi eukaristia on, jossa leivän ja viinin väitetään muuttuvan "lihaksi" ja "vereksi". Tämä on kerran tapahtunutkin. Minulla on tässä Internetistä saatu Marian ilmestys Najussa, Etelä-Koreassa, jossa pidettiin ehtoollisjumalanpalvelusta, ja siinä leipä muuttui lihaksi ja viini vereksi. Siinä yksi nainen natusteli tätä, lihapalaa, veristä lihapalaa. Se oli aika vaikea niellä. Tästä on Internetissä pitkä juttu. Se mitä katolinen kirkko on yrittänyt tehdä tuhat vuotta, mutta ei ole koskaan onnistunut, se tapahtui nyt siellä pienessä eteläkorealaisessa seurakunnassa, mutta sen takana oli Lusifer.

Äsken todettiin, ettei neuvottelu Rooman kanssa ole ollut aivan avointa ja päivänvalon kestävä. Kuinka sitten on suhtauduttu niihin, jotka ovat uskaltaneet Rooma-kritiikkiin?

En minä vielä tiedä. Ehkä minut poltetaan tuolla Senaatintorilla kuten Hussille tapahtui.

Mitkä ovat Rooman kirkon suurimmat harhat, jotka estävät ekumeenisen kanssakäymisen Rooman kanssa?

Suurimmat ovat paavin valta, Maria-kultti, kiirastulioppi ja ehtoollisoppi. Tietysti sitten myöskin rippi, katumus ja kaikki nämä muut. "Kaikki on väärää"! Mitä enemmän olen tonkinut tätä asiaa ja pohtinut, mistä ne oikein ovat peräisin, niin aina ne johtavat vanhoihin uskontoihin, pakanallisiin rituaaleihin, erikoisesti Isis-jumalattaren palveluun Egyptissä, joka Roomassakin vaikutti hyvin voimakkaasti silloin kun apostolinen kirkko muuttui katoliseksi kirkoksi kolmannella ja neljännellä vuosisadalla. Sitä ennen oltiin vielä suhteellisen terveessä opissa. Konstantinus Suuren aikana neljännellä vuosisadalla kirkosta tuli koko kansan kirkko, kaikkien oli liityttävä siihen. Silloin näiden ihmisten mukana, jotka palvelivat epäjumaliaan, tuli tällaisia pakanallisia tapoja, jotta he

viihtyisivät kirkossa ja olisivat siellä kuin kotonaan. Muun muassa ja ennenkaikkea heidän äitijumalattarensa, jota oli palveltu Egyptissä Isiksenä, Babyloniassa Semiramiksena, Kreikassa Artemiksena, Roomassa Venuksena jne. Katolisen kirkon täytyi ottaa "äitijumala" mukaan ja antaa sille nimi Maria. Siis Maria on itse asiassa todellisuudessa Isis-jumalatar.

Olet käsitellyt aikaisemmin karismaattista liikettä ja nimenomaan Toronto-ilmiötä. Onko tältä puolelta yhteyksiä Roomaan.

Ei paljoakaan, mutta voin mainita yhden. Se on minusta aika järkyttävä esimerkki. David du Plessis, helluntailainen johtaja, tunnetaan nimellä "mister helluntai", kävi muutama vuosi sitten Medjugorjessa Kroatiaassa, jossa Maria on viimeisten 15 vuoden ajan ilmestynyt joka päivä. Hän oli hämmästynyt siitä "rukouksen hengestä", niinkuin hän sanoi, joka siellä vallitsi. Hän sanoi, että hänen täytyy nyt pitää Mariaa tienä Isän luokse ja keskustella paavin kanssa asiasta. Sen jälkeen helluntailaiset aloittivat Rooman kanssa nämä neuvottelut. Siis johtajat kulkevat edellä, näinhän se aina on, ja lampaat perässä.

Luterilaisen ja Rooman vanhurskauttamisopin vertailu

Roomalle koko vanhurskauttamisoppi on aivan sivuseikka. Amerikkalainen professori Preuss toteaa, että ei ole voitu löytää mitään yhtä tässä vanhurskauttamisopissa. Luterilaiselta kannalta tässä on minun mielestäni kysymys hengellisestä itsemurhasta. Jos joku luopuu omasta vakaumuksestaan, hän ei voi enää pysyä pystyssä yksin eikä ryhmässä. Kulkiessaan eteenpäin opillisen pehmyden lentohiekalla luterilaiset kirkot ovat vaarassa ajautua kirkkojen kuolemaan, jonka ensimmäinen merkki on evankelioimisinnon lopahtaminen. Olen sitä mieltä, että luterilainen kirkko on meillä vaarallisen sairas. Enkä minä ole ainoa, joka sen sanoo.

Muutamia vuosia sitten professori Seppo A Teinonen esitti ajatuksen, että luterilaisen kirkon olisi pyydettävä katoliselta kirkolta anteeksi ja palattava äitikirkon helmaan. Onko tämä prosessi paraillaan tapahtumassa?

Sopimuksella pyritään siihen, etteivät nämä anateemat eli kirkonkiroukset enää osu kohteisiinsa tämän jälkeen, mutta koska asiat eivät ole muuttuneet miksiäkään, niin tämä on turhanpäiväistä sanoilla leikkimistä.

Kummalla puolella kohteet ovat muuttuneet sitten uskonpuhdistuksen päivien?

Ei mikään muu ole muuttunut kuin luterilainen kirkko. Sen suhde omaan tunnustukseensa ja Lutheriin. Tämä on järkyttävä totuus.

Onko ortodoksinen kirkko myös Rooma-neuvotteluissa mukana?

Muistaakseni 1967 Konstantinopolin patriarkka ja paavi vaihtoivat jo suudelmia. Saattaa olla, että heidän kohdallaan on jo ratkaistu Rooman yhteyteen tuleminen, mutta minulla ei ole tietoa neuvotteluista. Näillä kirkoilla on itse asiassa vain vähän eroa. Vain paavista on kysymys. Eukaristia on samanlainen. Mariaankin suhtautuminen on pitkälti samanlaista.

Kristityt ovat Suomessa kovin hajalla. Miten näet, tapahtuuko tulevaisuudessa yhdistymistä? Tuleeko Rooma olemaan yhdistävänä tekijänä vai onko muitakin vaihtoehtoja?

Kun [Ilm.18:4](#) sanoo, että "lähtekää sieltä ulos, minun kansani", niin en minä ainakaan voisi olla sellaisessa luterilaisessa kirkossa, joka hyväksyy nämä roomalaiset opinkappaleet. Ne ovat täydellistä harhaoppia. Tällä

pohjalla ei voida oikeaa yhteyttä, jonka puolesta Jeesus on rukoillut, toteuttaa. Mutta toisaalta Jumala etsii maailmasta tänä päivänä jäännöstä eli sitä oikeaa todellista Kristuksen seurakuntaa, jonka jäsenet ovat uudestisyntyneet. He ovat hajallaan vielä, mutta ehkäpä he tämän johdosta sitten lähestyvät toisiaan paremmin.

Ainakin Lutherin ajoista lähtien on ollut vaikuttamassa kristikunnan keskuudessa "keskipakoisuus" ilmiö, joka synnyttää jatkuvasti yhä uusia kristillisiä yhteisöjä. Muuttuuko tilanne lopunaikana "keskihakuisuudeksi", jolloin Rooma magneetin tavoin vetää muut yhteyteensä?

Siihen ainakin Rooma pyrkii. En tiedä, kuinka kauan sitten nämä protestanttiset kirkot pystyvät vastustamaan tätä vetovoimaa. Mutta jos ajatellaan asiaa Raamatun mukaan, niin tällainen maailmankirkko tulee syntymään. Miten kauan siihen menee, sitä ei osaa sanoa.

Miten voidaan sijoittaa Raamatun lehdille aikamme ekumeeninen liikehdintä?

Erittäin hyvin tämä sopii hyvin Raamatun antamaan kuvaan naisesta joka ratsastaa pedon selässä. Ja toisaalta vääärstä profeetasta Ilm.13 luvussa: "Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvaliset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden" (Ilm.13:12,13). Tämä on minusta toteutunut Fatimassa 1917. Lusifer sai "auringon" kieppumaan ja pyörimään taivaalla ja syöksymään kohti katsojajoukkoa, jossa oli 70 000 ihmistä. He olivat aivan kauhuissaan: musertaako se heidät kaikki. Mutta yhtäkkiä se taas nousi ylös ja hävisi. Tuli taivaalta, sehän on aurinko. Ja sitten sanotaan: "Ja se villitsee maan päällä asuvaliset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää maan päällä asuvaliset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi" (Ilm.13:14). Ja nyt kun nämä äitijumalattaret ovat hävinneet, pakanauskonnot, niin tässä tulee se kuva, joka uudelleen virkooa, Mariana, suurena äitijumalattarena. "Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin" (Ilm.13:15). Nyt tälle pedon kuvalle on annettu henki: Maria on ilmestynyt tuhansia kertoja. Ensimmäinen suuri ilmestys oli 1531 Guadalupessa Meksikossa, 1917 Fatimassa, 1858 Lourdesissa. Tänä päivänä suurin ilmestymispaikka on Medjugorjessa, Kroatiaassa, jossa hän on ilmestynyt vuodesta 1981 alkaen tähän päivään saakka, siis 15 vuoden aikana. Ja siellä on käynyt 30 miljoonaa ihmistä pyhiinvaelluksella. Ja näitä "sanomia" mitä Maria siellä antaa levitetään kaikkialle maailmaan ja minä olen saanut niitä Internetistä.

Millaiset vaikutukset Rooma-ekumenian voimistumisella on lähetystyölle? Sammuttaako se ennenpitkää kaiken lähetysinnon?

Jos päästään sopimukseen, jossa tunnustetaan toinen toisensa ja kirkkonsa kristityiksi, niin se merkitsee sitä, etteivät evankeliset saa sen jälkeen kääntymään katolilaisia, eikä päinvastoin. Evankelioiminen kerta kaikkiaan loppuu. Ja kun ottaa huomioon, että katoliseen kirkkoon kuuluu noin 1 miljardi ihmistä, jotka ovat matkalla kadotukseen tänä päivänä, niin tämä on järkyttävää, josta ei ole puhuttu taaskaan yhtään mitään. Kaikesta tästä kehityksestä vaietaan. Media vaikenee, kirkko vaikenee, tavalliset sanomalehdetkään eivät puhu siitä mitään, vaikka me olemme historian suurimpien tapahtumien edessä.

Jos ajatlemme, että Rooma on Raamatun mainitsema Babylon, mitä se merkitsee?

Se merkitsee, että se varmasti tulee tuomittavaksi. Sen kontolla on jo miljoonien heidän mielestään harhaoppisten, meidän mielestämme toisinajattelijoiden ehkä aivan totisten kristittyjen veri. He ovat suurella ylpeydellä ja kunnianhimolla nostaneet Marian taivaan kuningattareksi ja samaistaneet itsensä tähän kuningattareen. Se on heidän ikoninsa niinkuin heidän katekismuksessaan sanotaan.

Kuinka Suomen kirkko pääsee esim. tämän yhden ainoan, marttyirikysymyksen yli harjoittaessaan Rooma-ekumeniaa?

Minä en tiedä. Tästä ei puhuta yhtään mitään. He vaikenevat siitä. He vaikenevat Mariasta. He vaikenevat eukaristiasta, kaikista näistä harhaopeista, koska heille on tärkeintä yhdistyä.

Mikä on Suomen uudestisyntyneen kristikansan vastuu tässä tilanteessa?

Voi niitä, jotka tietävät eivätkä kuitenkaan puhu tällaisella hetkellä. Minä en ainakaan ole voinut olla hiljaa. Ryhdyin viime keväänä tutkia tätä asiaa ja olen uhrannut siihen jokaisen päiväni. Sillä minusta tämä on kaikkein tärkein asia. Se on pelkkää velttoutta ja laiskuutta, jos me emme nyt puhu. Puhu, äläkä vaikene. Me joudumme tilille, jos me tiedämme, että näin Jumalan sana sanoo ja tämä on asioiden todellisuus, emmekä varoita siitä lähimmäisiämme. Ja nimenomaan näitä katolilaisia.

Rooman ja Rooma-ekumenian valossa, hovioikeudenneuvos Paavo Hiltunen, mikä hetki on yöstä?

Kyllä se on ihan minuuttia vailla 24. Loppusuora on menossa, mitä sitten 2000 tuo mukanaan, sitä en tiedä. En voi ymmärtää, että tällainen savijaloilla seisova jättiläinen saisi tätä eksytystä viedä enää kovinkaan pitkälle. Muuten koko maailma tulee täyteen näitä vääriä oppeja.

Miten tänään päästäisiin siihen oikeaan ja todelliseen uskovien yhteyteen, jota Jeesus rukoilee [Joh.17](#)?

En minä tiedä. Se on ollut vaikea kysymys minulle koko 40 vuoden ajan. Miksi pienetkin kirkot mollaavat toisiansa eivätkä tule toistensa kanssa toimeen tässä pienessä maassa? Se on järkyttävää. Jos tätä nyt jotakin hyvää etsii, niin ne ovat nämä pienimuotoiset rukousryhmät, jotka ovat terveellä pohjalla, joissa ei ole sairaalaisia johtajia, jotka diktaattorimaisesti vievät laumaansa harhaan. Tämä harhaoppeihin lankeaminen on erittäin helppoa. Meillä on siihen suuri taipumus. Mutta jos löytyy tällaisia terveitä pieniä ryhmiä, jotka lukevat yksinomaan Jumalan sanaa ja rukoilevat keskenään, niistä voi sitten syntyä jotakin.

Valoa ristiltä 3/1997

